

ЗАШТО НАМ ТРЕБА ВЕРА КАДА И БЕЗ ЊЕ МОЖЕМО ДА БУДЕМО ДОБРИ ЉУДИ?

لماذا الدين ونحن نستطيع بدونه أن نكون من الصالحين؟

Српски - العربية

др. Закир Наик

ذاكر عبد الكريم نايك

Превод и рецензија:

Амра Клица
Љубица Јовановић

ترجمة و مراجعة:

عمرة داتسيتش

يوفانوفيتس ليوبيتسا

Зашто нам треба вера када и без ње можемо да будемо добри људи?

Питање: Ја сам атеиста. Не верујем у Бога. Сматрам да нам вера није потребна да бисмо били добри људи. Религија је нешто неспојиво са 21. веком.

Одговор: Када ми дође атеиста и каже да не верује у Бога, прво што урадим јесте да му честитам! Да, честитам му! Знате ли зашто? Зато што не размишља као други људи. Већина хришћана се изјашњавају као хришћани само зато што су им родитељи хришћани. Муслиман се изјашњава муслиманом само зато што су му родитељи муслимани. Други ће рећи да је хиндус зато што су му родитељи хиндуси. Већина људи само слепо следи религију очева. Међутим, атеиста размишља. Шта размишља? "Концепт Бога у кога је веровао мој отац је погрешан..." Он због тога не верује у Бога. Ја му тада честитам, јер је изговорио први део Сведочанства: **Ла ила-хе - Нема божанства**. Признао је први део Сведочанства. Сада, мој посао је да га убедим да изговори и други део: иллаллах -осим Бога. Темелј исламског веровања су речи **Ла илахе иллаллах, Мухаммедур-ресулуллах - Нема божанства осим Бога, Мухаммед је Божији Посланик**. Мој задатак је да га убедим у цело Сведочење - што ћу, ако Бог да, учинити.

Замислимо пример машине коју ни један човек на свету није видео. Када би ту машину донели пред атеисту, и упитали га: "Шта мислиш, ко може објаснити механизам ове машине?" Шта ће атеиста да одговори? Рећи ће: "Особа која може да објасни овај механизам је њен конструктор."

Неки атеиста ће рећи: "Произвођач", неки "Њен творац", а неки "Њен дизајнер". Добро запамтите ове речи. У овом контексту, значење им је исто.

Атеиста верује да је наука ултимативни критеријум. Питајте га: "Како је настао универзум?" Рећи ће да је, према теорији великог праска, цео космос у облику првобитне масе.

Касније се десило распарчавање - што је довело до појаве звезда, Сунца, Месеца и Земље на којој живимо. Укратко, тај догађај се зове Велики прасак. Та чињеница је споменута у Кур'ану:

Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати? (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 30.)

Упитајте атеисту: "Ко је могао споменути ову чињеницу у Кур'ану пре 1400 година?" Рећи ће: "Мухаммед је само нагађао." Па добро, нема проблема. Дешава се да неко интеллигентан напише нешто што људи још не знају. Наука је доказала да је космос био у гасовитом стању. Часни Кур'ан каже:

...затим се небеским висинама упутио док је небо још маглина било, па њему и Земљи рекао: "Појавите се милом или силом!" - "Појављујемо се драге воље!" - одговорили су. (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 11.)

Кур'ан каже да је космос био у облику дима. Арапска реч духан значи дим. Савремена наука се потпуно слаже да је реч дим прецизан опис првобитног космоса. Атеиста ће, опет, рећи: "Па шта!? То је неко нагађао и случајно погодио..." Не расправљајте с њим. Пређите на следећу чињеницу.

Некада су људи мислили да је свет раван, па су се плашили да путују предалеко да не би пали са Земљине ивице. Питајте атеисту: "Какав је Земљин облик?" рећи ће: "Земља има геосферичан облик." "Када су људи дошли до тог открића?" "Пре 50 година. Пре 100 година." - одговориће:

Питајте га ко је први открио да је Земља округла? Ако добро познаје науку, рећи ће да је то био сер Францис Даве, 1597. године. Након што је опловио свет, утврдио је да је Земља округла.

Узвишени Бог каже:

Како не видиш да Бог уводи ноћ у дан и уводи дан у ноћ, и да је потчинио Сунце и Месец - свако се креће до рока одређеног - и да Бог добро зна оно што радите? (Кур'ан, поглавље Локман, одломак 29)

Небеса и Земљу је са циљем створио. Он ноћу завија дан и даном завија ноћ, Он је Сунце и Месец потчинио, свако се креће до рока одређеног. Он је Силни, Он много прашта! (Кур'ан, поглавље Скупови, одломак 5)

Увођење ноћи у дан и дана у ноћ је постепен процес који је могућ једино ако је Земља сферичног облика. Постепена смена дана и ноћи би била немогућа да је Земља у облику плоче, тада би промене биле нагле. Дакле, Кур'ан говори о сферичном облику Земље још пре 1400 година.

Затим, Кур'ан каже:

После тога је Земљу поравнао. (Кур'ан, поглавље Ен-Нази'ат, одломак 30)

Арапска реч дехаха значи поравнати, распрострајети. Такође, ова реч настаје од именице духје, што значи јаје, и то не обично већ нојево јаје. Ако сте видели нојево јаје, приметили сте да није потпуно округло, као лопта, већ мало спљоштено на врховима и издужено са страна. То је геосферичан облик. Такав је и Земљин облик: благо спљоштена на половима а издужен на екватору. Сада, питајте атеисту: "Ко је пре 1400 година могао знати да Земља има геосферичан облик кад је то откривено пре 300 или 400 година?" Рећи ће: "Можда је тај ваш пророк био јако интелегентан човек, па је то записао..." Не расправљајте с њим. Наставите...

Раније смо мислили да Месец има светлост. Тек недавно смо открили да Месец само рефлектује Сунчеву светлост.

Узвишени Бог у 61. одломку поглавља Фуркан каже:

Нека је узвишен Онај Који је на небу сазвежђа створио и у њима дао светиљку и Месец који сија.

Као да Бог у Кур'ану жели рећи: "Сунце је светиљка и има своју светлост, али Месец само сија, и нема своју светлост." Месечева светлост је, у овом одломку, описана као мунир-позајмљена светлост, рефлексија светлости. Сунчева светлост се описује као сирац, веххац или дија - извор светлости, лампа. Сунчева светлост се никада не описује као мунир или нур. Замислите, оно што смо недавно открили, Кур'ан спомиње пре 1400. година.

Кад сам ишао у школу, учио сам да је Сунце статично, а да се Земља и Месец окрећу око својих оса. Међутим, у Часном Кур'ану се каже:

И ноћ и дан Његово су дело, и Сунце и Месец, и сви они небеским сводом плоче. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 33.)

Тек када сам завршио школу, сазнао сам да су научници открили да се и Сунце окреће око своје осе. Ко је ово могао написати у Кур'ану пре 1400. година? Сада ће се атеиста мало замислити пре него каже: "И то је нечије нагађање, случајно је погодио..."

Часни Кур'ан говори о кружењу воде у природи. Први човек који је то описао био је Бернард Пласеу 1580. године.

Међутим, Кур'ан прецизно описује процес кружења воде, и то на многа места: како вода испарава, како се формирају облаци, како се сабијају један у други, како се померају из области у област, како се претварају у кишу која пада на земљу па се затим враћа у океан... Часни Кур'ан о томе говори у 21. одломку поглавља Скупови, у 24. одломку поглавља Византинци, у 18. одломку поглавља Верници, у 22. одломку поглавља Хиџр, и на још много места.

Раније смо знали да постоје две врсте воде: слана и слатка. Међутим, нисмо знали нешто што се спомиње у поглављима Фуркан и Милостиви:

Он је две водене површине једну поред друге оставио - једна је питка и слатка, друга слана и горка, а између њих је преграду и невидљиву брану поставио. (Кур'ан, поглавље Фуркан, одломак 53.)

Пустио је два мора да се додирују, између њих је преграда и они се не мешају... (Кур'ан, поглавље Милостиви, одломак 19-20)

Савремена наука каже: "иако се слана и слатка вода додирују, не мешају се. Између те две воде постоји невидљива баријера коју не могу прећи." Кур'ан то спомиње још пре 1400. година. Питајте атеисту: "Ко је ово могао споменути у Кур'ану?" Опет ће мало размишљати и оклевати пре него што, можда, каже да је и то случајност.

Кур'ан говори о биологији:

Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати? (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 30.)

Замислите, у арапској пустињи у којој влада недостатак воде Кур'ан говори о томе да је све живо створено од воде. Ко би поверовао у овакву бајку? Међутим, ми данас знамо да вода сачињава 80% цитоплазме, основног састојка ћелије. Свако живо биће садржи 50-90% воде. Кур'ан, такође, каже да су и биљке и животиње створене у паровима. То је чињеница коју смо тек недавно открили. Кур'ан говори о зоологији, о начину живота птица, мраву, пчела, паука... То су све феномени које смо недавно открили.

Кур'ан спомиње лековитост меда, што је потврђено много после његове објаве. Кур'ан детаљно говори о ембриологији, разним фазама развоја ембриона - што је наука открила пре само пар деценија. Кур'ан, такође, говори и о генетици. Сада, ако упитате атеисту: "Ко је ово могао да спомене пре 1400. година?", више не може рећи да је то случајност због теорије вероватноће. Сваки пут кад чујете исправан став, могућност његове случајности постаје мања. То је теорија вероватноће. Једини преостали одговор је први одговор који вам је атеиста дао. Сећате ли се? Питали смо га: "Ко може објаснити механизам ове машине?", а он је рекао: "То је произвођач, њен творац, њен конструктор, њен дизајнер." Сва имена имају слично значење. Творац космоса је Узвишени Бог.

